

Motion till riksdagen
2013/14:So491

av **Roza Güclü Hedin (S)**

Ledarhundar – ett levande hjälpmedel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tillgänglighet för synskadades ledarhundar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tillgänglighet i diskrimineringslagstiftningen.¹

¹ Yrkande 2 hänvisat till AU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

I Sverige har flera hundra hundar utbildats till att bli assistans- och ledarhundar. Utbildningen för dessa kostar flera hundratusen per hund, det är stora summor som signalerar att hunden som verktyg är livsnödvändigt för att den funktionshindrade skall få den hjälp och det stöd den behöver och har rätt till för en normal livsföring.

En assistanshund har en enda förare och de flesta assistanshundarna är ledarhundar, det är hundar som skall leda mannen eller kvinnan med synnedsättning förbi hinder, visa på trappor och kanter med mera och vara lyhörd för förarens olika kommandon även i trängda lägen. Övriga assistanshundar är servicehundar för rörelsehindrade, signalhundar för hörselskadade samt alarmerande servicehundar för personer med diabetes och epilepsi. Dessa service- och signalhundar är utbildade som hjälpmedel för personer med en viss kronisk funktionsnedsättning och i de flesta fall livsnödvändiga.

Det ter sig därför väldigt märkligt att något som staten finansierar och tränar upp tillåts bli föremål för att funktionshindrad skall nekas tillträde till olika delar av samhället. I dag är det förbjudet att diskriminera en person med funktionshinder, men att neka den synskadades ledarhund att medfölja är inte diskriminerande. För mig och för de som drabbas går inte den ekvationen ihop.

Frågor om tillgänglighet och diskriminering är inga nya företeelser. Somliga skulle vilja påstå att Sverige är ett land som ligger långt efter när det gäller dessa frågor.

Varje torsdag demonstrerar funktionsnedsatta utanför Rosenbad för att försöka skynda på regeringen i arbetet med att få in otillgänglighet i diskrimineringslagen. Det är nu över 1 000 dagar sedan som "Bortom fagert tal" lades fram inför riksdagen, men inget lagförslag har ännu syns till. Något som är både oroväckande och skrämmande. Vi bör alla verka för att inkludera alla grupper i samhället, särskilt de som är mest drabbade. Dessutom räcker inte "Bortom fagert tal" riktigt till i just ledarhundsfrågan. I många andra länder finns lagar som reglerar just tillgänglighet och där det tydligt framgår att en ledarhund ska få vistas i offentliga lokaler. Norge, Tyskland, Storbritannien och USA med flera har lagar, som innebär att om ett ledarhundsekipage uteslängs från till exempel en restaurang, så räknas det som diskriminering. Sverige ligger efter.

När hundföraren besöker livsmedelsbutiker och restauranger får, enligt Livsmedelsverket, ledarhunden tas med in i lokalen, om respektive verksamhetsföreståndare ger sitt medgivande. Synen, okunskapen och också rädsla hindrar dagligen människor från att komma in till olika förrättningar, caféer, platser som för övriga är en självklarhet att verka i, men dessa grupper styrs ofta godtyckligt ut på ett mycket kränkande sätt.

Tillgänglighet för funktionshindrade bör införas i diskrimineringslagstiftningen om man på allvar vill att alla människor skall kunna ta del av det utbud som borde komma alla till del i detta öppna samhälle. Det bör också regleras så att assistanshundar/service- och ledarhundar bör betraktas som det verktyg

Fel! Okänt namn på

de är för att den funktionshindrade skall kunna leva ett så fritt och normalt liv som möjligt.

Stockholm den 3 oktober 2013

Roza Güclü Hedin (S)